

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Inger Harms (SF):

SF har fremsat et ændringsforslag til nr. L 65, forslag til lov om menighedsråd, hvori vi præciserer, at kun blandt de valgte medlemmer kan formanden vælges. Vi finder, at det i alle demokratiske valgte forsamlinger og råd må være en naturlig ting, at en person blandt de valgte medlemmer besætter formandsposten.

Det er fra forskellig side blevet fremført, at ikke alle menighedsråd er kompetente nok til at kunne besætte formandsposten blandt de valgte medlemmer, og derfor må præsten træde til som en overgangsordning. For det første mener jeg, at det er en grov undervurdering af de valgte medlemmers dygtighed, og for det andet er der eksempler på, at den samme præst har siddet på formandsposten i 25 år, så visse steder må der være tale om en særdeles langvarig overgangsordning.

At Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer har anbefalet, at ministerens egentlige forslag skulle væk, er jo nemt at forstå, idet antallet af præster i Landsforeningen er betragteligt. Selv da Landsforeningen var i deputation i udvalget, var det en præst, der førte ordet. Men vi blev da i udvalget klar over, at denne opfattelse ikke helt deltes af de fremmødte valgte menighedsrådsmedlemmer. Det er selvfølgelig heller ikke morsomt at skulle vedgå, at man faktisk ikke er kvalificeret nok til at kunne overtage en formandspost.

At samtlige biskopper også ønskede præsten bevaret som formand, har skuffet mig. Jeg troede faktisk, at biskopper havde mere sans for det demokratiske. Hvem kan forestille sig en skoleinspektør som formand for et skolenævn? Hvem kan forestille sig en børnehaveleder som formand for et forældre-råd? Eller det helt groteske: bureauchef Helge Hjortdal som formand for folketinget? Ét af partierne har dog vist sin dårlige samvittighed ved at skulle stemme imod SFs ændringsforslag. De andre, f.eks. de radikale og kristeligt folkeparti, må selv afklare deres afstemninger med deres vælgere.

Jeg vil i hvert fald anbefale, at man stemmer for SFs ændringsforslag. Jeg kan slet ikke se, hvordan man kan stemme imod.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne understrege, at principielt er vi da enige i, at det er de folkevalgte, der skal besidde formandsposten, ingen tvivl om det. Der er heller ikke tale om, at vi finder, at nogle menighedsrådsmedlemmer ikke skulle være kompetente til at påtage sig dette arbejde. Men i dette tilfælde har Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer ønsket frihed til selv at bestemme, og det har vi ønsket at følge den i, fordi vi mener, at der ligger noget demokratisk i at have den frihed. Dertil kommer, at det drejer sig om en uendelig lille procentdel, hvor præsten er formand for et menighedsråd. Jeg er ganske overbevist om, at det glider ud af sig selv.

Vi har indtaget den holdning, vi har gjort, for at følge Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, og ingen er vel i tvivl om, at det her drejer sig om en forsamling, der dækker mere end 90 pct. af menighedsrådsmedlemmerne i Danmark. Derfor.

Formanden:

Jeg må bede om noget mere ro i salen. Det er umuligt at høre, selv nede ved ordførerbordet, hvad der siges fra talerstolen. (Ophold). Jeg mener det faktisk alvorligt. Nogle af de møder, der holdes i folketingssalen, må henlægges til et andet sted og på et andet tidspunkt.

Elisabeth Krog (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke slutte sig det ændringsforslag, SF har stillet, idet vi principielt ikke mener, at der skal være noget regelsæt, der siger, at præsten ikke kan være formand for et menighedsråd. Jeg mener, at den form for striks lovgivning måske er med til at skabe modsætninger, som ikke behøver at være til stede, og jeg synes, at det er en frihedsrettighed, at man i givet fald har den mulighed, at præsten kan fungere som formand for et menighedsråd.

Vi har i det konservative folkeparti haft en vis skepsis over for, at rådighedsbeløbet skulle administreres af menighedsrådet, idet vi mente, at der kunne opstå det forhold, at det, der var kirkelige aktiviteter, blev en definitiv-